

Plang ochii toamnei

Panait Gabriela

Privind oceanul înserării
Simțind o caldă adiere
Smulgând veșmântul depărtării
Și risipind parfum de miere,

Am renăscut a doua oară
Ca floarea câmpului strivită
Ce-a răsărit încă o dată
De ploaia rece acoperită!

Și freamătul buzelor tandre
Ca valul zări-nfiorat,
Când palma mea atinge-n treacăt
Albastrul mării nesecat,

Mi-e dor să-l simt încă o seară!
Mă sting în brațele tăcerii
Și nici-un val de fericire
Nu spulberă umbra durerii!

Doi ochi căprui sclipesc în zare.
Sunt ochii toamnei aurii
Tot așternând peste cărare
Sub gene calde frunze mii

Ca niște lacrimi revărsate
Din ramuri lungi,îmbătrânite!
Îngenunchez în umbra ploii
Și plâng în calea ta...iubite!